

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

Folketingets Skatteudvalg

Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dato. 22. juni 2017

Sendt pr mail til ft@ft.dk

Kære medlemmer af skatteudvalget.

Der pågår for tiden politiske forhandlinger om nedsættelse af en skattekommission.

Det ligger som udgangspunkt Dommerforeningen fjernt at blande sig i den politiske debat. Mine efterfølgende bemærkninger skal da heller ikke opfattes som et forsøg på indblanding i noget, der klart hører under den politiske proces, men skal blot tages som en venlig henstilling.

Det fremgår af debatten, at en kommende skattekommission skal vende "hver en sten" inden for skatteområdet 10-12 år tilbage, og næsten hver dag kommer der nye ønsker til kommissionens undersøgelse. Seneste eksempel er dagens ønske om, at også "Svens" gøres og laden – og navnlig hvordan det kunne ske – skal undersøges. Alt dette forekommer mig – set i lyset af erfaringen fra tidligere kommissionsundersøgelser – helt urealistisk.

Det er en politisk afgørelse, om der skal nedsættes en undersøgelseskommission, og det er i sidste instans også op til jer at fastsætte kommissoriet for undersøgelsen.

Det er helt afgørende, at man er meget opmærksom på kommissoriets udformning. Det skal være præcist, kortfattet og målrettet. Det betyder blandt andet, at noget nødvendigvis må skæres fra. Det kunne dels være det ældste, og dels det mindst væsentlige samfundsmæssigt set. Bemærkninger som "enhver sten skal vendes" medfører med sikkerhed langvarige undersøgelser. Herudover bør kommissionen måske bemyndiges til selv at kunne begrænse undersøgelsen, som den skrider frem.

Mikael Sjöberg, formand, Østre Landsret, Bredgade 59, 1260 København K,

tlf. 99 68 65 01/21 66 18 49 mikaelsjoberg@oestrelandsret.dk

Det bør også overvejes at begrænse ansvarsvurderingerne til de allerøverste lag i organisationen. Hermed kunne det måske være forsvarligt kun at beskikke bisiddere for personerne i disse øvre lag - og med et ikke alt for stort antal bisiddere – for eksempel 20.

En undersøgelseskommission skal typisk overordnet undersøge, hvad der er sket, og om nogen forventeligt kan drages til ansvar. Jeg går ud fra, at det også er meningen her. Det skal derfor understreges, at kommissionen ikke kan placere et politisk ansvar!

Hensynet til de personer, der eventuelt kan gøres ansvarlige, taler efter min mening for, at en sådan undersøgelse, som jo sker i fuld offentlighed, bør begrænses til en tidsramme på 3-4-5 år.

Efter min opfattelse bør I som politikere derfor spørge sig selv, hvad der realistisk kan undersøges inden for en sådan tidsramme.

Ønsket om at kommissionen afgiver delberetninger kan meget let få helt utilsigtede følger for den videre proces. Det fører dog for vidt her at komme ind på de mange komplikationer en offentliggørelse og eventuel vurdering af handlinger og udsagn kan føre med sig. Hertil kommer, at afgivelse af delberetninger uden tvivl vil forlænge sagsbehandlingstiden. Man har vist heller ikke tidligere set delberetninger i undersøgelseskommissioner.

Udvalget om undersøgelseskommissioner har for nylig afgivet sin delbetænkning. De tanker, jeg har gjort mig ovenfor, svarer ganske til udvalgets konklusioner: Et præcist kommissorium, en undersøgelse begrænset til de (t) øverste lag i organisationen, et begrænset antal bisiddere og en kort tidsramme.

En undersøgelse, som den der fremgår af den politiske debat, hvor hver en sten skal vendes inden for en lang række områder flere år tilbage, er i mine øjne ikke realistisk. En sådan undersøgelse vil være af et hidtil ukendt omfang, og den kritik, der jævnlige falder over undersøgelseskommissionerne for at være for langvarige og dyre, vil med sikkerhed også blive rejst her.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg